

Pelaroger

Olost

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector est del terme municipal
Emplaçament A 4000 metres per pista forestal de la carretera BV-4405, punt quilomètric 0'050

Coordenades:

Latitud: 42.00755
Longitud: 2.11855
UTM Est (X): 427009
UTM Nord (Y): 4650990

Classificació

Número de fitxa 08149 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes subsidiàries de planejament d'Olost, 1992.
Número inventari Sí, IPA. 23163
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 004A00006
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 20/02/2008 - 01:00

Descripció

Pelaroger està situada en el límit sud d'un serrat elevat sobre el pas del rec de la torre, que més al sud passa a anomenar-se rec del molí de Sallent.

Es tracta d'una masia de mitjanes dimensions formada per un volum central de planta baixa, primer pis i golfes bastit amb murs de maçoneria de pedra amb carreus treballats delimitant les cantonades. La teulada és de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior. La masia queda envoltada per diverses estructures que limiten un pati o lliça davant la façana principal, al que s'accedeix a través de dos accessos: una porta de lliça orientada a l'oest que conserva únicament els brancals i un portal d'arc de mig punt emmarcat amb pedra treballada i amb la inscripció "RAMON 1865 COMELLA" a la clau.

La façana principal, orientada al sud, conté un cos a la part dreta que sobresurt perpendicularment formant un porxo tant al nivell de planta baixa com al primer pis, sustentats amb pilars de pedra treballada. A nivell de planta baixa hi ha un imponent portal d'arc de mig punt adovellat i una finestra emmarcada amb pedra treballada. Al primer pis hi ha una finestra emmarcada amb pedra bisellada i dues emmarcades amb pedra motllurada, una de les quals amb la data de 1747 junt amb una creu intercalada a la llinda. A nivell de golfes hi ha quatre finestres emmarcades amb pedra treballada.

La façana est recorda la forma d'una masia de tipus basilical ja que conté un cos adossat a cada costat, el de l'esquerra forma un porxo davant la façana principal i conté en aquesta façana una finestra emmarcada amb pedra treballada al primer pis i el de la dreta no conté obertures i correspon a l'antic forn. A la part central de la façana s'observa una obertura d'arc de mig punt i dues finestres emmarcades amb pedra treballada a la planta baixa, quatre finestres al primer pis, tres d'emmarcades amb pedra bisellada i una amb pedra treballada, i una finestra emmarcada amb pedra treballada a les golfes.

La façana nord conté un tram del mur de càrrega bastit amb filades regulars de carreus treballats i un cos adossat a la meitat esquerra que forma una terrassa a nivell de primer pis, des d'on s'accedeix a la cisterna, situada a l'extrem de la terrassa i coronada amb una petita teulada de doble vessant que es sustenta amb tres monòlits de pedra treballada. Pròpiament a la façana hi ha una finestra emmarcada amb pedra treballada a la planta baixa, una porta emmarcada amb pedra bisellada, una finestra emmarcada amb pedra treballada i una d'emmarcada amb monòlits de pedra treballada actualment tapiada al primer pis, i tres finestres emmarcades amb pedra treballada a les golfes.

La façana oest, com la nord, conté una part del mur bastit amb filades regulars de carreus treballats. Únicament conté quatre obertures, una finestra emmarcada amb pedra bisellada i una altra amb pedra motllurada al primer pis, i dues finestres emmarcades amb pedra treballada a les golfes.

Observacions:

Pelaroger tenia una capella anomenada Sant Mateu de Pelaroger, avui en dia desapareguda. Era una capella depenent de la parròquia de Santa Maria d'Olost documentada l'any 1287 a partir del testament de Bernat Bassil que fundà una llantia que havia de cremar en la capella de Sant Mateu de Pelaroger. El 1687 quan el bisbe Pasqual visità la Parròquia de Santa Maria d'Olost constatà que l'església es trobava en ruïnes. Actualment de l'edifici antic no en queda cap resta visible.

Història

Pelaroger es troba documentada l'any 1212. Originalment s'anomenava Palau Rotger o Palatio Rotger que va derivar a Palaroger, Pelaroger i actualment Pela. En un document del 22 de novembre de 1406 apareix Pelaroger dins el llistat de caps de cases súbdits del monestir de Lluçà. En el capbreu de béns d'aquest mateix monestir de l'any 1434 apareix documentada Pelaroger com a seu de la batllia de Pelaroger. Torna aparèixer en el fogatge de 1553 formant part de la parròquia d'Olost. El llinatge es va perdre a partir

de 1700.

Bibliografia

AADD (1984). Catalunya Romànica. Osona. Volum II. Enciclopèdia Catalana, S.A.

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

PLADEVALL, Antoni (1997). Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana. Impremta Sellarès (Torelló).

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Olost. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, juliol de 1982.

